

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2017

PRESS KIT

GENERÁLNÍ PARTNER

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2017

generální partner

hlavní partneři

spolupořadatelé

partner inscenace Hamlet

hlavní mediální partneři

hlavní partneři

mediální partneři

Novinky.cz

předprodej vstupenek

pořadatel

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2017

27. června – 9. září

PRAHA | BRNO | OSTRAVA | BRATISLAVA

Letní shakespearovské slavnosti, jejichž generálním partnerem je skupina PPF, přinášejí i letos bohatý a pozoruhodný program. Hlavní festivalovou novinkou je tragédie **HAMLET** v režii Michala Vajdičky.

Diváky v Praze čeká jedna změna. Vzhledem k plánované rekonstrukci Nejvyššího purkrabství našly slavnosti v letošním roce dočasné působiště v Královské zahradě Pražského hradu v prostoru před Míčovnou. Druhá oblíbená pražská scéna v prostorách HAMU na Malostranském náměstí se nemění.

Kromě Hamleta slavnosti nabízejí řadu dalších inscenací, které se v minulých letech setkaly s velkým diváckým ohlasem. Na programu bude loni uvedená komedie VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE, obnovená premiéra skvělé ostravské inscenace KOMEDIE OMYLŮ a další oblíbené tituly jako ROMEO A JULIE, MNOHO POVYKU PRO NIC, SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ a samozřejmě legendární VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ. Z Bratislavy již podruhé zavítá do Brna i do Prahy výjimečná inscenace OTHELLO. Na jeviště se po loňském úspěchu vrací projekt POCTA SHAKESPEAROVÍ, v hlavní roli s Janem Třískou.

Celkem je plánováno 162 představení.

Generální partner: investiční skupina PPF

Hlavní partneři: HOME CREDIT, O2 CZECH REPUBLIC

Hlavní mediální partneři: PRÁVO, RÁDIO IMPULS, PRIMA

Partneři: HOFFMANN A ŽIŽÁK – OFICIÁLNÍ DEALER MERCEDES-BENZ, ČEPS, KRÁLOVSKÝ PIVOVAR KRUŠOVICE, AGENTURA CZECHTOURISM, MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ, LAUNDRYLAND PRAHA, HOTEL BELVEDERE PRAHA, ERPET, URBANLUX – VÝHRADNÍ DISTRIBUTOR CROCS PRO ČR A SR

Mediální partneři: NOVINKY.CZ, GLANC, VLASTA, PRIMA STYLE, SCENA.CZ, ROCK ZONE, MLADÁ FRONTA, EURO

Pořadatelem Letních shakespearovských slavností je AGENTURA SCHOK.

Spolupořadatelé: HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 1, SPRÁVA PRAŽSKÉHO HRADU

Místa konání a ceny vstupenek:

PRAHA

Místo konání: Letní míčovna, Královská zahrada Pražského hradu, Praha 1

Ceny vstupenek: 290, 390, 590, 790, 890 a 990 Kč

Inscenace:

Hamlet (inscenace Michala Vajdičky, PREMIÉRA)

Sen noci svatojánské

Pocta Shakespearovi

Mnoho povyku pro nic

Romeo a Julie

Komedie omylů (inscenace Petera Gábora)

Místo konání: Hudební a taneční fakulta AMU, Malostranské nám. 13, Praha 1

Ceny vstupenek: 290, 590, 790, 890 a 990 Kč

Inscenace:

Večer tříkrálový aneb cokoli chcete

Veselé paničky windsorské

Othello

BRNO

Místo konání: Hrad Špilberk, Špilberk 1, Brno

Ceny vstupenek: 350, 470, 620 a 770 Kč

Inscenace:

Hamlet (inscenace Michala Vajdičky, PREMIÉRA)

Mnoho povyku pro nic

Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete

Hamlet (inscenace Janky Ryšánek Schmiedtové)

Veselé paničky windsorské

Othello

Pocta Shakespearovi

OSTRAVA

Místo konání: Slezskoostravský hrad, Hradní 1, Ostrava

Ceny vstupenek: 290, 400, 510, 620 a 720 Kč

Inscenace:

Komedie omylů (inscenace Petera Gábora)

Hamlet (inscenace Janky Ryšánek Schmiedtové)

Ceny vstupenek: 350, 460, 630, 690 a 820 Kč

Inscenace:

Mnoho povyku pro nic

Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete

Pocta Shakespearovi

Ceny vstupenek: 260, 370, 480, 590 a 690 Kč

Inscenace:

Jak se vám líbí

BRATISLAVA

Místo konání: Bratislavský hrad, Zámocká 2, Bratislava

Ceny vstupenek: 11, 22 a 33 eur

Inscenace:

Komédia omylov (inscenace Romana Poláka)

Hamlet (inscenace Janky Ryšánek Schmiedtové)

Romeo a Julie

Ceny vstupenek: 22 a 33 eur

Inscenace:

Othello

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2017 – REPERTOÁR

PREMIÉRA LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTÍ 2017

HAMLET

Jedna z nejtíživějších Shakespearových tragédií propojuje rodinná i politická dramata. Králův syn se nedokáže smířit s úmrtím svého otce. Nedokáže se vyrovnat ani se svým strýcem, jenž si vezme za ženu jeho matku. Hamlet je přesvědčen, že otcova smrt a strýcova svatba spolu úzce souvisejí. A proto se rozhodne pravý důvod otcovy smrti odhalit. Aby nebyl pokládán pouze za syna trpícího oidipovským komplexem, uspořádá před strýcem divadelní představení rekonstruující onu tragickou událost. Ukazuje se však, že odhalení křivdy není to nejtěžší. Mnohem obtížnější je vyrovnat se s ní a otce pomstít.

Hrají: Jaroslav Plesl (Hamlet), Hynek Čermák (Claudius & duch), Lenka Vlasáková (Gertruda), Ladislav Hampel (Polonius & Laertes), Veronika Khek Kubařová / Veronika Macková (Ofélie), Petr Vršek (Horacio), Vladimír Polívka (Rosencrantz & hrobník), Pavel Šimčík (pán & kněz & herec)

Tvůrčí tým: Martin Hliský (překlad), Michal Vajdička (úprava, režie), Michal Novinski (hudba), Pavol Andraško (scéna), Katarína Hollá (kostýmy), Eva Suková ml. (asistentka režie)

Ta hra se týká nás všech

S překladatelem a teatrologem Martinem Hliským o zázraku zvaném Hamlet

Radmila Hrdinová

Povídat si o jedné jediné hře může být velmi vzrušující, zvláště jde-li o hru tak známou a ikonickou, jako je Hamlet. Ale dovolte mi začít trochu provokativní otázkou: Hamlet je hra, o níž všichni něco vědí.

Nicméně, není tomu právě naopak, že o této hře víme vlastně velmi málo?

Je tomu tak. Hamleta jako postavu zná každý, i ten, který ho nikdy neviděl ani nečetl. Ale tu hru zná málokdo, protože to je hra – tajemství. Přiznám se, že i já, kdybych měl říci, o čem je Hamlet, tak bych asi koktal, a nakonec řekl několik samozřejmých věcí, z nichž ani jedna by nebyla tak úplně Hamlet. Takže Hamlet, jak ho napsal Shakespeare, je souhrn dramatických situací, které se navíc ve hře mění, a pokud se někdo chce dozvědět, o čem je Hamlet, tak by měl jít do divadla a pak si přečíst a prožít hru od začátku až do konce. A moje osobní zkušenost je ta, že čím víc se člověk snaží tuto hru poznat, tím více nových věcí se o ní dozvídá. Je to jako s těmi závoji, když zvednete první, najdete pod ním další a zase další, a tak to jde stále dál. Možná význam Hamleta spočívá právě v procesu postupného, nikdy nekončícího odkrývání jeho významů.

V čem spočívá ona tajemnost Hamleta?

Těch tajemství je celá řada. Už sám duch starého Hamleta je svým způsobem tajemný: on je a není, je to fata morgana, bytost bez těla, dnes bychom řekli virtuální realita. A paradoxní je, že tato neuchopitelná postava prozradí Hamletovi to nejdůležitější, tedy vraha jeho otce, a zaváže ho k pomstě. Shakespearova doba měla k duchům dosti vyhraněný vztah. Zajímavé je, že duch Hamletova otce je vlastně katolickou citací v protestantské Anglii, on přichází z očiště, ale pro protestanty očištec neexistoval, takže vzniká otázka, odkud se duchové vlastně berou. Hamlet, stejně jako jeho přítel Horacio, je studentem protestantské wittenberské univerzity, takže jeho vztah k duchům by měl být v tomto duchu velmi

skeptický. A přesto – na rozdíl od Horacia, který existenci ducha hned zpočátku odmítne – Hamlet posléze připustí, že „jsou věci mezi nebesy a zemí, / o nichž se filozofům ani nesní“. Duch v této hře shrnuje všechny tehdejší výklady a zobrazení duchů, od strašidelného pojetí jako z lidového divadla až po velmi moderní názor, že duch je výplodem choré mysli, což je předzvěst psychiatrického výkladu duchů. A zároveň to znamená, že duch je součástí lidské mysli. Ve slavné inscenaci Laurence Oliviera se duch vůbec nezjeví, je to jen záznam Hamletova podvědomí. Takže i v tom je tato hra velmi aktuální, protože dnešní doba má opět daleko větší smysl a pochopení pro subjektivitu i pro věci nevysvětlitelné, věci mezi nebesy a zemí.

Říkáte, že byste si netroufl říci, o čem Hamlet je. A není důkazem kvality a stálé životnosti této hry právě to, že si každá doba na základě Shakespearova textu hledá svého Hamleta? Vždyť i Hamlet pojmenovává smysl divadla jako „ukázat každé době její pravou tvář...“.

Určitě tomu tak je. Hamlet byl od doby svého vzniku čten na mnoho způsobů, přičemž každý z nich představuje jistou redukci, ať už je vykládán jako politická, anebo čistě rodinná hra. A politickým čtením myslím nejširší význam slova polis jakožto obce. Když to pojmenujeme jen malinko modernějším jazykem, tak Hamlet je hra o zločinu spáchaném v minulosti, o tom, jak nesmírně těžké je se s tím zločinem vyrovnat v přítomnosti, a také o tom, co to může znamenat pro budoucnost. A mě osobně na tom všem ještě velmi vzrušuje otázka, zda je možné se s takovým problémem vyrovnat, aniž by se při tom ten, kdo tak činí, tedy Hamlet, neušpinil totální zkorumpovaností světa, který ho obklopuje. Zda lze jednat, a přitom zůstat čistým. Hamlet přece nemá zcela čisté ruce. Pošpiní se vraždou Polonia, kdy zbrkle bodne za závěs, aniž by věděl, koho zabíjí. A když to zjistí, není mu to nijak zvlášť líto, pronese nad jeho mrtvolou několik dosti cynických výroků. Bez cavyků posílá na smrt i Rosencrantze a Guildensterna, kteří možná ani netuší, že nesou v dopise příkaz k Hamletově popravě v Anglii. Ale největší vinu nese Hamlet na schizofrenii a smrti Ofélie. Té poslušné dcery, která nemá odvalu vzepřít se otcově autoritě, ostatně Polonius jako tatínek není nijak špatný a jejich malá rodina docela dobře funguje. Ofélie doplatí na rozštěp mezi povinností vůči otci a láskou k Hamletovi, který se k ní zachová velmi brutálně. Když ji posílá do kláštera, znamená to de facto do nevěstince, protože anglické kláštery po reformaci byly vlastně bordely a jeptišky děvky. Takže už to je nesmírně hrubé a ponižující. A pak jí ještě zabije otce, kterého navíc nikdo ani křesťansky nepohřbí. Takže není divu, že Ofélie se zblázní doopravdy, na rozdíl od Hamleta. To je jedno z mnoha zrcadlení této hry. A její smrt je vlastně také tajemství, nikde se jasně neřekne, zda to byla vskutku sebevražda, anebo náhoda. V té hře je spousta nezodpovězených otázek. Takže slovo tajemství, dokonce mystické tajemství, je v případě Hamleta opravdu namístě. Ale abych se vrátil k té Hamletově pošpiněnosti – hrát Hamleta jen jako mstitele nebo melancholického prince by bylo zjednodušené. Pro mě je otázka, zda lze jednat a zůstat čistým, dost základním momentem přístupu k Hamletovi. Přece i dnes existuje mnoho kvalitních lidí, kteří nejdou do politiky jen proto, že mají strach, že by v tom prostředí morálně neobstáli.

Na druhé straně lze ve výkladu Hamleta zcela rezignovat na politický aspekt a hrát ho jako komplikované rodinné drama...

Ta hra rozkrývá spletitou síť rodinných vztahů, což se nás všech osobně dotýká. Je tu vztah otce a milujícího syna (Hamletův otec a Hamlet), pak vztah strýce a synovce (Claudius a Hamlet) a hlavně matky a syna (Gertruda a Hamlet), ostatně Freud na tomto vztahu vybudoval svůj výklad Hamleta na základě oidipovského komplexu. A pak je tam i vztah bratra a sestry (Laertes a Ofélie) a ryzí přátelský vztah dvou mužů (Horacio a Hamlet), který je – na rozdíl od všech ostatních vztahů – nejméně problematický. Takže vedle politické roviny je tu i nesmírně cenná a nosná rodinná a vztahová dimenze, a pak samozřejmě další rovina metafyzická. Tohle všechno tam nepochybně je a záleží jen na tom, co si kdo z té hry vybere.

A to jsme ještě nepojmenovali Hamleta jako detektivku...

Hamlet je de facto první anglická detektivka, protože je třeba vypátrat vraha krále Hamleta a podat o tom důkazy. Ačkoli od začátku je divákovi a Hamletovi řečeno, kdo je vrahem jeho otce. I v tom je ta detektivka vlastně velmi moderní.

A také jako hru o síle a moci divadla...

A to je jedna z vůbec nejsilnějších stránek Hamleta. Protože smyslem divadla na divadle, jež předvedou elsinorští herci, jimž Hamlet vede ruku, je předpoklad, že když Claudiovi přesně předvedou, jak zavraždil Hamletova otce, tak se on sám usvědčí. Jinými slovy je to divadlo paměti. A Shakespeare, možná ne zcela

vědomě, kopíroval událost, která se stala ve Skotsku, v době, kdy on sám byl ještě dítě. A byl to tak velký skandál, že v evropské společnosti rezonoval ještě po desetiletích. Skotská královna Marie Stuartovna se po smrti svého manžela, francouzského krále, vrátila do Skotska a vzala si za manžela lorda Darnleyho, s nímž měla syna, budoucího skotského, a po smrti Alžběty i anglického krále Jakuba. Ale zároveň měla i milence. A v roce 1567 byl Darnley nalezen zavražděný na zahradě královského sídla v Edinburghu. Není doloženo, že by Marie měla v té vraždě prsty, ale naprosto nezvratnou skutečností je, že si měsíc poté vzala za manžela člověka, který byl z té vraždy nejvíc podezřelý, hraběte Bothwella. A skotští nekatoličtí šlechtici proti ní povstali a svrhli ji z trůnu. Blízcí příbuzní lorda Darnleyho nechali po jeho smrti namalovat obraz všeobecně známý jako Vzpomínka na Darnleyho nebo Darnleyho památník (Darnley Memorial), který měl malému princovi připomínat vraždu jeho otce. Kromě Darnleyho mrtvého těla a dalších věcí je na něm vyobrazen maličký princ a pod ním je nápis Pamatuj na mě – Remember me!, což je jako citace doslova vystřižená z Hamleta. Shakespearova hra ve hře má v Hamletovi přesně tutéž funkci, jakou měl onen obraz, je to tedy divadlo paměti. A je to velmi silný moment pro diváka, který už ví, že Claudius je vrahem Hamletova otce, protože on těsně před Hamletovým slavným monologem Být, nebo nebýt zareaguje na repliku Polonia, který posílá Ofélii, aby se procházela a četla si v modlitební knize, a to slovy, že i ďábel své úmysly občas halí do zbožnosti. A v tu chvíli pronese Claudius poznámku stranou, že ho ta slova zasáhla jak bič, protože i jeho duši tíží jeho skutek, který nemůže být ničím jiným než vraždou Hamletova otce, tedy nejtěžším lidským hříchem, bratrovraždou. Takle replika bývá dost často opomíjena, ale je důležitá, protože umocňuje hru ve hře.

A když to vezmeme důsledně, tak tou hrou ve hře nastává velmi bizarní akt dívání se, kdy Claudius se dívá na hru o Gonzagovi, ale Hamlet a Horacio se dívají, jak se Claudius dívá. A pak jsme tam my diváci, kteří se díváme, jak se Hamlet a Horacio dívají, jak se Claudius dívá. To je třikrát znásobený zrcadlový efekt, který je úžasně moderní. A důsledkem je, že Hamlet má jistotu o Claudiově vině. Ale i Claudius, který se tak dozví, že Hamlet ví. Jinými slovy ta hra ve hře zprostředkuje důležité poznání, má tedy obrovský divadelní smysl, a ještě je úžasně napínavá sama o sobě. Takže kdybychom ji z textu vyjmuli, struktura Hamleta by se sesypala jak domeček z karet. V Hamletovi se škrtat musí, už proto, že je to velmi dlouhá hra, a kdyby se hrála celá, potrvá téměř čtyři hodiny. Ale je třeba o škrttech pečlivě uvažovat. Domnívám se, že Shakespearův text krátili už v jeho době, ale jejich čas byl jiný než náš, nás dnes honí tramvaje a metro a naše vnímání je daleko úspornější a klipovitější.

Jistě jste zhlédli na scéně desítky inscenací Hamletů. Je mezi nimi nějaká, která na vás zvláště zapůsobila a utkvěla vám v paměti?

Opravdu jich bylo hodně a někdy svou interpretací i velmi zvláštní. Formativní pro mě byla Pleskotova inscenace v Národním divadle z roku 1959 s Radovanem Lukavským v titulní roli. Tehdy jsem prožil v divadle opravdu silný zážitek a možná se ve mně tehdy zrodil silný vztah k divadlu.

V Anglii jsem viděl Hamleta Toma Stopparda, hru, která se jmenovala Dogg's Hamlet, Cahoot's Macbeth, což byla reflexe Kohoutova bytového představení Macbetha. V tomto Doggově Hamletovi sehráli celou hru během hodiny. A po potlesku jako přídavek ji zahráli znovu, ale už v deseti minutách, a po ještě větším potlesku potřetí ve třech minutách. A to už téměř nestačili odtahovat mrtvolu, takový fofr to byl.

Samozřejmě šlo o divadelní vtip, ale úžasně vypracovaný. Ostatně i u nás patří k dobrým mravům dělat si z Hamleta tak trochu legraci, počínaje Vyskočilovým perfektním Haprdánsem – a všechno to Hamlet unese! Rád vzpomínám i na putovního Hamleta britských herců Hamlet – Globe on Tour, který byl uveden v roce 2014 v rámci Letních shakespearovských slavností na Pražském hradě, a režisér Dominic Dromgoole, vedle něhož jsem tehdy seděl, mi řekl, že je to stopadesátádevná repríza a pořád ho ta inscenace bere. Není to krásné? Mimochodem tahle inscenace měla spoustu cenného humoru. Ale mám rád i filmové zpracování Hamleta v režii Kennetha Branagha, který hraje titulní roli. Není to přece jen zázrak, že jedna hra se tolikrát točí dokola, a pořád má lidem co říct?

Režisér Michal Vajdička: Katarzi vám přivodí jedině herec

Radmila Hrdinová

Slovenský režisér a do loňského roku umělecký šéf Dejvického divadla Michal Vajdička vytvořil pro Letní shakespearovské slavnosti již tři česko-slovenské inscenace: Antonia a Kleopatru (2008), Oko za oko (2011) a Othella (2015). Letos má premiéru jeho inscenace Hamleta s Jaroslavem Pleslem v titulní roli.

Na loňských Letních shakespearovských slavnostech mě zaujala vaše inscenace Othella, kde jste si k velmi působivému dojmu vystačil pouze se šesti herci a šesti židlemi. V Hamletovi máte jen o dva herce víc?

Ano, ale nebudou tam židle.

V jednom z vašich nečetných rozhovorů jste řekl, že ctíte autora a do textu zasahujete jen výjimečně. Platí to i o výrazně zredukovaném Hamletovi?

Platí. I přes úpravu textu se snažíme zachovat jeho obsah. Každá úprava podléhá okolnostem, kdy, kde a pro jaké publikum se hra uvádí. A je nutné si uvědomit, že Shakespeare psal v alžbětinské době pro publikum, které si tu a tam odskočilo na pivo, a aby neztratilo souvislost v ději, muselo se mnoho věcí opakovat, dnešní pozorný divák snese kratší, ale o to soustředěnější verzi.

Navíc inscenace pro potřeby Letních shakespearovských slavností má své zákonitosti, takže moji vizi šestihodinového představení by divák neunesl, stejně jako produkce neunesla představení bez pauzy, takže musíme hledat kompromis. Ale já to plně chápu a respektuji.

Hamlet umožňuje široké spektrum výkladu, od ryze politického dramatu až k rodinné, vztahové hře. Ke kterému pólu má blíž vaše koncepce?

Jednoznačně inklinujeme k tématu rodiny, ale vztahy v této královské rodině v sobě zároveň skrývají i politikum, byť právě v té intimní, rodinné poloze. Ale to, co nás nejvíc zajímá, je člověk, který se rozhodl bojovat za pravdu a při tom zápasu nechává za sebou přirozené i oběti. Odhalení pravdy je nad všechno ostatní. Snášet život v nevědomosti, křivdě anebo nespravedlnosti je pro Hamleta daleko těžší než žít s vědomím, že pravda stojí oběti.

Takže lze říci, že v Hamletovi je politika i rodina obsažená v příběhu jemného chlapce zataženého do rodinného i společenského konfliktu.

Vaše úprava zajímavě zdvojuje postavy a jistě to není jen z důvodu úsporného hereckého obsazení. Otce Polonia a syna Laerta hraje jeden herec, stejně jako krále Claudia a ducha krále Hamleta, jehož sám zavraždil...

Interpretace Hamleta spočívá na dvou zásadních věcech: jak vyřešíte ducha Hamletova otce a jak závěrečný souboj. K oběma momentům jsme velmi dlouho hledali klíč. A v případě ducha Hamletova otce a jeho bratra Claudia nás napadlo, že je to jeden člověk, který má stejnou tvář, ale jiný charakter. Podobně je tomu i v případě Laerta a Polonia, kde se stírá hranice mezi otcem a synem. Chtěl jsem, aby tyto rodinné vazby byly divákům patrné. Takže pozorný divák i z kostýmů Kataríny Hollé odečte významy mířící ke spojení postav. V případě ducha se často uvažuje o tom, zda se celý dialog Hamleta s duchem neodehraje jen v Hamletově hlavě, zda to není jen věc jeho pocitu či intuice. Snažili jsme se tento fakt zrealizovat, ale tak, aby neztratil nic ze své filosofické dimenze. A co se týče souboje, tak to ať se diváci nechají překvapit.

Která z postav Shakespearovy hry vás nejvíc zajímá?

Hybatelem děje je pro mě jednoznačně Horacio. Je to člověk, který Hamleta dovede k duchovi jeho otce, člověk, který je s ním neustále, mluví s ním, polemizuje s ním na téma řešení situace, v níž se Hamlet ocitl. Zajímavé je, že Horacio se vždycky vytratí, když se na scéně zjeví někdo jiný, že nemá dialog s žádnou jinou postavou kromě Hamleta. S výjimkou krátkého sdělení Gertrudě a Claudiovi, když jim přinese od Hamleta dopis. Ale já se domnívám, že toto je chyba, která vznikla třeba při přepisu textu.

Horacio reprezentuje i společenskou opozici vůči Claudiovi a Gertrudě, která možná využije Hamleta a jeho pochybností o smrti otce ve prospěch revolty či revoluce. Takže i skrze Horacia se do rodinné hry dostává politický rozměr.

Na rozdíl od předchozích let vstupujete s inscenací Hamleta do nového prostoru v blízkosti Míčovny Pražského hradu. S jakými pocity?

Nevyzkoušený prostor v sobě nese mnoho neznámých faktorů. Jednak je tu blízkost frekventované ulice, po níž jezdí obousměrně auta i tramvaje, takže se nabízí otázka akustiky, dále tam má být i víc řad, takže vzroste vzdálenost diváků od jeviště. To jsou věci, které budeme řešit za pochodu během posledních zkoušek, a to je pochopitelně znervózňující. V Hamletovi natolik textově koncentrovaném, jako je ten náš, by divákovi neměla uniknout jakákoli podstatná informace jen proto, že kolem přejede tramvaj.

Co vás obecně přitahuje na Shakespearovi a jeho hrách?

Tím, že Shakespeare nebyl jen dramatik, ale i praktický divadelník, který věděl, co na diváky zabírá, jsou jeho hry velmi dobře napsané a nepotřebují žádnou krkolomnou výpomoc. Shakespeare vás jako režiséra vždy podrží. Nemá ve svých hrách momenty, kde bych cítil, že jim musím jako režisér pomoci, nikdy u něho neobjevím logickou chybu nebo místo, kde bych nerozuměl motivaci postav, takže se mohu plně soustředit na výklad textu.

Když jsem byl ve Splitu, ředitel tamního divadla mi vyprávěl, že v jednom z jejich divadel je zaměstnáno šest režisérů: profesor a jeho pět studentů, kteří současně píšou hry a režírují. Ale je to tak, že profesor režíruje hry studentů a studenti režírují Shakespeara. Protože těm hrám pomůže pan profesor a studentům Shakespeare.

Shakespeare měl určitě rád herce, dokázal jim napsat fantastické postavy. Mám pocit, že tuhle lásku s ním sdílíte...

Ano, i když jsem paradoxně začínal ve Slovenském národním divadle jako osvětlovač, který se vypracoval až na light designéra. Ale během studia režie jsem zjistil, že technické věci mě jako diváka vyrušují. Možná právě proto, že vím, jak vznikají. A jak kdosi trefně vyjádřil: když uděláte sebeefektnější přestavbu, tak vám z toho husí kůže nenaskočí. Katarzi vám přivodí jedině herec. Ale musí to být herec, která má co říct, který nese své téma.

POCTA SHAKESPEAROVÍ

Program Letních shakespearovských slavností obohatí po loňském úspěchu výjimečný projekt „Pocta Shakespearovi“, původně uspořádaný u příležitosti významného Shakespearova výročí. Komponovaný večer připravil profesor Martin Hlinský, jenž přeložil kompletní Shakespearovo dílo. Humorné i vážnější dialogy a sonety v podání oblíbených herců, to vše obohaceno živou hudbou a zpěvem. Večerem v režii Václava Lautnera provází Martin Hlinský, v hlavní roli se představí Jan Tříska.

Hrají: Martin Hlinský, Jan Tříska, Ladislav Hampl,

Máša Málková, Vendula Křížová, Zuzana Slavíková, Simona Vrbická, Mojmír Maděrič, Zdeněk Hruška, Jindřich Nováček, Štěpánka Heřmánková, Miroslav Laštovka, Vladimír Roubal

Tvůrčí tým: Martin Hlinský (překlad, úprava), Václav Lautner (režie, výprava), Lucie Jiříková (kostýmy), Alessandro Scarlatti (hudba), Aneta Novotná Wojtylová (produkce)

Jan Tříska o Shakespearovi: Je to autor demokratický, milovaný všude na světě

Radmila Hrdinová

Jan Tříska se zapsal do historie Letních shakespearovských slavností dvěma velkými postavami: titulní rolí v tragédii Král Lear (2002) a rolí otroka Kalibana v Shakespearově poslední hře Bouře (2007). V loňském roce se na jeviště Nejvyššího purkrabství na Pražském hradě vrátil v komponovaném pořadu Pocta Shakespearovi, který se objeví na repertoáru i letos v Praze, Brně a Ostravě.

Krále Leara a Kalibana jste si vyzkoušel i v angličtině; z Leara jste v ní nastudoval úryvky, Kalibana jste anglicky hrál v inscenaci The Guthrie Theater. Co pro vás po letech strávených v anglicky mluvící zemi znamená zahrát si Shakespeara v češtině?

Miluji Shakespeara. V divadelním kroužku Nerudova gymnázia mi svěřili roli Olivera v komedii Jak se vám líbí. V šedesátých letech jsem v Národním divadle hrál v řadě inscenací, v překladech E. A. Saudka a Zdeňka Urbánka; Romea v legendární inscenaci Otomara Krejčí, ve skvostném překladu Josefa Topola. Na Pražském hradě jsem měl tu čest říkat Leara ústy Martina Hilského. Ale mezi námi, učím se anglicky pasáže z her, o kterých dobře vím, že je nikdy nebudu hrát. Učím se je pro radost. Učím se je pro pořádek. Učím se je pro dobré svědomí.

Shakespearovy Sonety představují komorní verze Shakespearových dramát, v mnohém sledují stejná témata, jen ve velmi hutné zkratce. Co pro vás znamenají jako pro herce, který má zkušenost se Shakespearem i velký cit pro jazyk a poezii?

Sonety pro mě objevil profesor a básník Martin Hilský. Šprtal jsem se je z ručně psaných taháků nastrkaných do kapes trenýrek, při mém ranním běhání. Jejich forma vyžaduje neúprosnou přesnost. V noci jsem se probouzel, nevěděl jsem, jak dál, vstal jsem a vyhledával verše na počítači. Říkal jsem si: Ty bloude, ty se jich učíš jen šest, jak bezesné noci musel mít Martin Hilský, když jich přeložil sto padesát čtyři!

Jakým zážitkem pro vás byla spolupráce právě s překladatelem a shakespearologem Martinem Hilským, který dokáže vnímavým posluchačům odkrývat v Shakespearových textech úžasné pohledy a souvislosti? Radost. Radost a pocta.

Loni jste hrál na scéně Nejvyššího purkrabství, letos se z důvodů rekonstrukce pořad přestěhuje do Královské zahrady před Míčovnu. Je pro vás Pražský hrad mimořádným prostorem, který divákům i hercům umocňuje zážitek ze Shakespeara?

Hrát hru napsanou v roce 1608 před zdí postavenou v roce 1541 skrývá jakési intelektuální napětí. Ale říkám si, že slušný herec by měl umět říkat Shakespeara před kteroukoliv zdí.

Cítíte po letech strávených za oceánem rozdíl v přijímání Shakespeara českými a americkými diváky? Anebo je to spíše záležitost generační...

Shakespeare je básník demokratický. Milovaný všemi generacemi, všude na světě a ve všech jazycích. I těmi, kteří jeho verše vnímají jazykem ze 16. století.

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE

Shakespeare hru napsal pravděpodobně v roce 1601, tedy přibližně v době, kdy napsal Hamleta a byl na vrcholu svých tvůrčích sil. Večer tříkrálový byla komedie spjatá s oslavami, se svátečním „převráceným“ světem, příznačným pro středověké a renesanční svátky bláznů. A blázny a jejich rozvernými kousky se tato komedie hemží. Výstřední a elitářský Orsino, opojený hudbou a svými city, zamilovaný do podobně sebestředné krásy Olivie – a mezi nimi Viola, trosečnice převlečená za muže, která touží

po Orsinovi a přitom je sama předmětem Oliviiny slepé touhy. Věčně rozjařený Tobiáš Říhal tahá peníze z Ondřeje Třasořitky a slibuje mu svou neteř Olivii. Se služkou Marií a bláznem z povolání jménem Feste strojí vtipné a dost kruté léčky na samolibého Malvolia, který, podobně jako ostatní, podlehl klamnému příslibu lásky. Smích, hudba a moře. Moře, které vyvrhlo Violu, moře, které je ve své stálé proměnlivosti obrazem neuchopitelnosti a neukojitelnosti lidské touhy.

Hrají: Tomáš Měcháček (Orsino), Monika Timková (Viola), Ondřej Rychlý (Sebastian), Marie Doležalová (Olivie), Nela Boudová (Marie), Václav Kopta / Milan Šteindler (pan Tobiáš Říhal), Josef Carda (pan Ondřej Třasořitka), Martin Pechlát (Malvolio), Petr Stach (šásek Feste), Vilém Udatný (Antonio), Vladimír Marek (kapitán & kněz), Lukáš Pečenka (Curio), Karel Heřmánek ml. (Valentin), Vojtěch Vodochodský (první strážný & sluha), Václav Švarc (druhý strážný), Kamila Janovičová, Beáta Kaňoková, Jana Kotrbatá, Kamila Trnková, Václav Švarc, Vojtěch Vodochodský (Orsinovi hosté), Vojtěch Libich, Marek Mik, Daniel Šubrt (hudebníci)

Tvůrčí tým: Martin Hilský (překlad), Jana Kališová (režie), Olga Šubrtová (dramaturgie), Martin Chocholoušek (scéna), Sylva Zimula Hanáková (kostýmy), Daniel Šubrt (hudba), Jaroslava Leufenová (pohybová spolupráce), Adéla Průdková (asistentka režie), Pavla Sližová (produkce)

ROMEO A JULIE

Večer se chystá velká párty u Kapuletů, kterou teď žije celá Verona. Noc je plná očekávání a stačí jediný pohled, aby se změnil osud Tybalta, Merkucia, Vavřince, Parida, Chůvy, Monteků a Kapuletů, Romea a Julie. Stačí jen jeden pohled, jedna noc.

Režijní dvojice SKUTR, Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský, připravila pro Letní shakespearovské slavnosti již druhou inscenaci. „Chtěli jsme pracovat na tématu, které je nám blízké. Téma první velké lásky je přesně pro nás – Martina romantika a mne skeptika. A stejně tak je rozkročena i Shakespearova hra Romeo a Julie. Zpočátku romantika, v závěru drama s velkou

skepsí možnosti naplnění lásky v našem světě. Zpočátku komedie, v závěru tragédie s velkým vykoupením,“ říká o hře Lukáš Trpišovský.

Hrají: Jan Sklenář (Romeo), Martin Sláma (Montek), Dana Batulková (Monteková), Jan Cina (Benvolio), Tereza Voříšková / Marie Poulová (Julie), Jiří Vyorálek (Kapulet), Lenka Krobotová (Kapuletová), Jakub Gottwald (Tybalt), Naďa Konvalinková (Chůva), Petr Vančura (Merkucio), Michal Sieczkowski (Paris), Saša Rašilov (Vavřinec), Miroslav Zavičár (Chór & Kníže & Baltazar & Lékárník), Jaroslava Janečková, Linda Caridad Fernandez Saez, Jana Vrána, Lukáš Homola, Šimon Kubáň, Ondřej Sochůrek, Kristýna Stránská (tanečnice a tanečníci)

Tvůrčí tým: Martin Hilský (překlad), SKUTR – Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský (úprava, režie), Jakub Kopecký (scéna), Linda Boráros (kostýmy), Petr Kaláb (hudba), Jan Kodet (choreografie), Pavla Klouzalová (asistentka režie)

MNOHO POVYKU PRO NIC

Shakespearova sváteční komedie o lásce, intrikách a lžích se odehrává v 16. století v sicilské Messině. Střízlivě drsný příběh je plný překvapení, milostných zvrátů, důvtipných pletich i zákeřných pomluv. Získá Claudio lásku Héró? Odhalí pošetilí strážníci Puškvorec se Šťovíčkem intriky Dona Johna? Jak dopadnou šarvátky Benedicka a Beatrice? Zvítězí láska? Nebo? Režisér Jiří Menzel: „Mám pro tuhle Shakespearovu komedii-nekomedii zvláštní slabost. Je rozkošně ukecaná a nepředstírá nijakou zvláštní filozofii, kromě té, že se nic nemá brát vážně. A taky nás poučuje, že na této planetě je ze všech Božích tvorů člověk tvorem

nejlegračnejším.“

Hrají: Miloš Vávra (Don Pedro), Václav Jílek (Benedick), Radúz Mácha / Tomáš Vaněk (Claudio), Jan Révai (Don John), Jan Jankovský (Borachio), Václav Liška (Konrád), Daniel Rous (Leonato), Adéla Petřeková (Héró), Petra Horváthová (Beatrice), Pavel Nový (Antonio), Natálie Řehořová (Margareta), Marie Štípková (Ursula), Vladislav Beneš (mnich Francis), Petr Čtvrtníček (Puškvorec), Leoš Noha (Šťovíček), Jaroslav Šmíd (Hugo Placka), Martin Kubačák (Jirka Uhlíř), Ctirad Götz / Václav Rašilov (Kostelník a Posel)

Tvůrčí tým: Martin Hliský (překlad), Jiří Menzel (režie), Jaroslav Milfajť (scéna), Sylva Zimula Hanáková (kostýmy), Léo Delibes – Coppélia (hudba), Jana Hanušová (pohybová spolupráce), Magdalena Lážnovská (asistentka režie), Magdalena Sochorová (asistentka asistentky), Petra Rumpíková (produkce)

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Svatební crazy komedie o věčném bloudění v lese vztahů. Spleťtý děj podobný snu, kde jednotlivé postavy podléhají kouzlu magické letní noci. Zrcadlo vývoje vztahu od první zamilovanosti až po manželskou krizi. Není lepší zemřít jako Pyramus a Thisba či Romeo a Julie dříve, než se do vztahu vkrade čas? Hra o lese, žárlivosti i vášni, a hlavně o trestí květu zvaného Viola lásky, díky níž vidět neznamená vidět.

Hrají: David Prachař (Theseus & Oberon), Vanda Hybnerová (Hippolyta & Titanie), Csongor Kassai (Egeus & Puk), Martin Písařík (Lysandr), Lukáš

Příkazký / Petr Vančura (Demetrius), Hana Vagnerová (Hermie), Zuzana Stavná (Helena), Josef Polášek (Poříz), Marek Daniel (Klubko), Václav Kopta (Píšťala), Soňa Páleníková, Pavel Neškudla (Novomanželé), Zuzana Havrlantová, Daniela Lebedová, Nikol Šneiderová, Palo Kršiak, Jiří Weissmann, Jindřich Panský, Jiří Marek (Elfové a víly)

Tvůrčí tým: Martin Hliský (překlad), SKUTR – Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský (úprava, režie), Jakub Kopecký (scéna), Linda Boráros (kostýmy), Petr Kaláb (hudba), Jan Kodet (choreografie), Linda Dušková (asistentka režie)

VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ

Vynikající komedie v režii Jiřího Menzela. Obsazení vévodí Bolek Polívka v roli bonvivánského rytíře Jana Falstaffa, důvtipnou paní Pažoutovou hraje Simona Stašová, její spikleneckou přítelkyni paní Brouzdalovou ztvárnila Eva Režnarová. V dalších rolích se můžeme těšit na Jaromíra Dulavu, Jaroslava Satoranského, Michala Novotného, Šárku Vaculíkovou, Jana Cinu, Jana Přeučila a další.

„Komedie mám rád, protože v nich často zajiskří víc pravdy a moudrosti než v tragédiích, které nám obvykle předkládají pravdy dávno známé,“ říká Jiří Menzel o Paničkách windsorských, zábavné hře

o ženském důvtipu a hloupé mužské žárlivosti.

Traduje se, že komedii si od Shakespeara objednala sama královna Alžběta, neboť ji v prvním dílu hry Jindřich IV. nadchla postava rytíře Jana Falstaffa a svého oblíbence chtěla vidět příště zamilovaného. Shakespeare její přání splnil i nesplnil: ve Veselých paničkách totiž Jan Falstaff lásku používá hlavně jako nástroj, kterým chce vyřešit svoji „osobní finanční krizi“...

Hrají: Bolek Polívka (Jan Falstaff), Simona Stašová (paní Pažoutová), Jiří Čapka (pan Pažout), Eva Režnarová (paní Brouzdalová), Jaromír Dulava (pan Brouzdal), Jaroslav Satoranský (Evans), Ctirad Götz (Caius), Petra Hobzová (paní Čiperná), Zdeněk Velen (John Rugby), Jan Cina / Václav Šanda (Fenton), Hanuš Bor (Bloumal), Michal Novotný (Tintítka), Radim Kalvoda (Petr Belbo), Šárka Vaculíková (Anička), Petr Vršek / Václav Rašilov (Bardolf), Richard Fiala (Pistol), Rudolf Jelínek / Otto Rožetzký (Hospodský), Jan Přeučil (Nym), Kühnův dětský sbor pod vedením Elišky Hrubé-Toperczerové (děti z Windsoru)

Tvůrčí tým: Martin Hliský (překlad), Jiří Menzel (režie), Karel Glogr (scéna), Milan Čorba (kostýmy), Jana Hanušová (choreografie), Jan Přeučil (pedagogický dozor), Vendula Štichová (asistentka režie)

OTHELLO

Od prvního uvedení hry v roce 1604 ve Whitehall Palace patřil Othello k nejpobulárnějším Shakespearovým tragédiím. Příběh žárlivého Maura, jeho milující ženy Desdemony i zrádného našeptávače Jaga vzrušuje diváky i tvůrce dodnes. Režie slavné tragédie se ujal Michal Vajdička, který pro slavnosti již v minulosti nastudoval dvě úspěšné inscenace. Hra Antonius a Kleopatra byla na repertoáru pět let a komedie Oko za oko se úspěšně reprízovala tři roky. K Othellovi se Michal Vajdička vrátil po více než dvaceti letech, poprvé jej inscenoval ještě v době svých studií na VŠMU. A čím je tato hra právě jemu blízká? „Othello je drama o lidských slabostech. Přitahuje mě

zkoumání a odhalování vzniku takových slabostí. Když se řekne Othello, každý hned řekne, že je to hra o žárlivosti. Ale v Othellovi je témat mnohem více. Například frustrace. A protože momentálně žijeme frustrované životy v naší krásné době, přijde mi toto téma zcela aktuální,“ dodává režisér. Othello je opět

česko-slovenskou inscenací. V postavě Desdemony se představí Veronika Khek Kubařová, členka Dejvického divadla.

Hrají: Jozef Vajda (Othello), Veronika Khek Kubařová (Desdemona), Ľuboš Kostelný (Jago), Daniel Žulčák (Cassio), Daniel Fischer (Roderigo), Rebeka Poláková (Emília)

Tvůrčí tým: Ľubomír Feldek, Martin Hlinský (překlad), Michal Vajdička (režie), Pavol Andraško (scéna), Katarína Hollá (kostýmy), Róbert Mankovecký (hudba)

KOMEDIE OMYLŮ

U příležitosti desátého výročí Letních shakespearovských slavností Ostrava uvádí agentura PaS de Theatre s.r.o. obnovenou premiéru Komedie omylů, která slavnosti v Ostravě v roce 2008 zahajovala. Ostravská Komedie omylů se rychle stala hitem festivalu, a tak jsme rádi, že se podařilo obnovenou premiéru po několika letech uspořádat.

Hrají: Marek Holý (Antifolus Efeský), Petr Sýkora (Antifolus Syrakuský), Vladimír Polák (Dromio Efeský), Jiří Sedláček (Dromio Syrakuský), Pavlína Kafková (Adriana), Tereza Dočkalová (Luciana), Hana Vaňková (Abatyše), Andrea Mohylová

(Kurtizána), Tomáš Jirman (Angelo), Vladimír Čapka (Vévoda), Jan Fišar (Egeon), Ivo Marták (Baltazar), René Šmotek (Skřípec), Libor Olma (Strážník), Zbigniew Kalina (Kupec), Markéta Matulová (Manča), Barbora Králová, Pavlína Červíčková (Kurtizány), Jan Kruba, Stanislav Šterc (Strážní)

Tvůrčí tým: Martin Hlinský (překlad), Peter Gábor (režie), Marek Pivovar (dramaturgie), Marta Roszkopfová (kostýmy a scéna), Petr Filák a Peter Gábor (hudba), Michaela Šárská (inspice)

JAK SE VÁM LÍBÍ

Komedie plná bláznivých situací, postav, přeměn a milostných zápletek. Když rozzlobíte svého bratra a vévodu v jedné osobě, může se stát cokoli. Dokáže láska zvrátit lidskou zlobu a proměnit ji opět ve štěstí? Je pravdou, že „Celý svět je jeviště a všichni lidé na něm jenom herci“? Přijďte s námi tu záhadu rozluštit.

Hrají: Stanislav Šárský (Vévoda & Frederick), Marcel Školout (Le Beau), Jan Vápeník (Charles), Vladimír Polák / Michal Kavalčík (Šašek), Ondřej Brett (Oliver), Vojtěch Lipina (Jacques), Marek Holý (Orlando), Karel Čepek (Adam), Tomáš Savka (Amiens), František Večeřa (Korin), Michal Čapka

(Žak), Ondřej Malý (Silvius), Aleš Juchelka (William), Jan Vápeník (pan Oliver), Andrea Mohylová (Rosalinda), Petra Lorencová (Célie), Lada Bělašková (Fébé), Vendula Nováková (Audrey), Vladislav Georgiev, Šimon

Pliska, Marcel Školout (pánové z družiny vyhnaného vévody), Vladislav Georgiev, Aleš Juchelka, Ondřej Malý, Šimon Pliska, Tomáš Savka, Marcel Školout, František Večeřa (pánové z Frederickovy družiny)

Tvůrčí tým: Martin Hlinský (překlad), Michal Lang (režie), Milan David (scéna), Tomáš Kypta (kostýmy), Michal Lang (hudba), Sylvie Rubenová (asistentka režie)

HAMLET

Claudius se rozvaluje na pohovce, na které zavraždil svého bratra. Gertruda je mu ochotně po vůli, což její syn Hamlet sleduje s krajní nevolí. Hostina přesto pokračuje a pohřeb i svatba organicky splynou v jeden velký banket. Hamlet tuší, že už ví, kdo mu zabil otce, a Claudius už ví, že Hamlet něco tuší. Vražda plodí další vraždu. Šílenství Hamlet předstírá, ale jak je to s láskou? Předstírá Ofélie lásku? A jak je to s jejím šílenstvím? V rukou se blýskají nože, na nebi hvězdy. Jednomu z toho až přechází zrak.

Hrají: Tomáš Savka (Hamlet), Jan Vápeník (Claudius), Jan Fišar (duch mrtvého krále), Dana

Růžičková (Gertruda), Miroslav Etzler (Polonius), Josef Kaluža (Laertes), Pavlína Gajdošíková (Ofélie), Radovan Král (Horacio), Ondřej Nosálek (Rosencrantz), Ivan Dejmal (Guildenstern), Milan Cimerák (Marcelus), Vojtěch Lipina (Bernardo), Jaro Rusnák (Osric), František Večeřa (hrobník), Petr Panzenberger (hrobník, vesničan), Jakub Burýšek, Kristýna Krajíčková (dvořané, bývalí Hamletovi spolužáci)

Tvůrčí tým: Jiří Josek (překlad), Janka Ryšánek Schmiedtová (režie), Adéla Laštovková Stodolová (choreografie), Jan Burian (hudba), Tomáš Vůjtek (úprava), Lucie Labajová (scéna), Katarína Kováčiková (kostýmy), Petr Sýkora, Ivan Petrák (souboje), Hana Dvořáčková, Sylvie Rubenová (produkce)

KOMÉDIA OMYLOV

Shakespeare i v této své nejkratší hře překračuje hranice tradičních žánrů. Zpočátku to vypadá jako tragédie (hned na začátku totiž hrozí jedné z postav trest smrti), brzy se však hra dostává až do polohy frašky. Zejména dialogy pána a sluhy jsou přímo ukázkami, jak by mohla vypadat i moderní cirkusová klauniáda. Fraška o dvou sourozeneckých dvojicích – identických dvojčatech – nabízí nejen závratné tempo zvrátů a zábavy, ale také důmyslnou hru s protiklady a paradoxy, kterou autor vždy výtečně ovládal. Rozvinul v ní i brilantní úvahu o vztazích muže a ženy, o významu jejich lásky a úcty. „Svým způsobem je Komedie omylů bláznivým kolotočem ztrát a nálezů,“ tvrdí překladatel Martin Hlinský.

Hrají: Ján Jackuliak (Solinus & Skřípec), Ján Kožuch (Egeon & Baltazar), Robert Roth (Antifolus Efeský & Antifolus Syrakuský), Martin Šalacha (Dromio Efeský & Dromio Syrakuský), Juraj Hrčka (Angelo), Petra

Vajdová (Adriana), Dominika Žiaranová (Luciana), Pavla Vitázková (Viola & Emilie), Monika Potokárová (Kurtizána), Jakub Rybárik (Kučec), Tomáš Stopa (Žalářník), Róbert Mankovecký (Klavírista)

Tvůrčí tým: Ľubomír Feldek, Martin Hlinský (překlad), Roman Polák (režie), Peter Čanecký (scéna a kostýmy), Róbert Mankovecký (hudba)

KDO JE KDO

s c h o k AGENTURA SCHOK, spol. s r.o. – pořadatel

Pořadatelskou AGENTURU SCHOK reprezentují ředitelé festivalu **Michal Rychlý** a **Libor Gross**. Zásadní podíl na koncepci a úspěchu mají její dva producenti **Evžen Hart** a **Daniel Bartek**. AGENTURA SCHOK se zabývá zejména organizováním kulturních a společenských akcí. Letité produkční zkušenosti společně s uměleckým, společenským a manažerským zázemím jejího vedení dělají z této agilní firmy ideálního organizátora akce typu Letních shakespearovských slavností. Ty pořádá už od roku 1998. Právě v její péči a s podporou generálního partnera, skupiny PPF, se slavnosti staly etablovanou kulturní událostí.

SKUPINA PPF – generální partner Letních shakespearovských slavností

Skupina PPF investuje do řady odvětví od bankovníctví a finančních služeb přes telekomunikace, biotechnologie, pojišťovnictví, nemovitosti až po zemědělství. PPF působí v Evropě, Asii a USA. Všude, kde skupina PPF podniká, si uvědomuje i svoji širší společenskou odpovědnost, a proto zde podporuje různé neziskové a obecně prospěšné projekty.

PPF a Letní shakespearovské slavnosti k sobě neoddelitelně patří již osmnáctý rok. „Ke skupině PPF neodmyslitelně patří i podpora české kultury. Jen namátkou: jsme dlouholetými podporovateli Divadla Jára Cimrmana, spravujeme největší soukromou sbírku československé a české fotografie i sbírku obrazů slavných českých autorů. Jsme také generálním partnerem hudebního festivalu Pražské jaro a s hudbou je spojen také náš příspěvek České filharmonii, které jsme poskytli do užívání špičkové strunné hudební nástroje. Nejznámější je ale naše podpora Letních shakespearovských slavností,“ říká Vladimír Mlynář, člen vrcholového vedení skupiny PPF. „Bez dlouhodobé a systematické podpory investiční skupiny PPF by Letní shakespearovské slavnosti nikdy nemohly existovat v nynější kvalitě a rozsahu,“ dodává ředitel festivalu Michal Rychlý.

Skupina PPF se dlouhodobě věnuje rovněž podpoře vzdělávání. Prostřednictvím rodinné nadace Renáty a Petra Kellnerových, **The Kellner Family Foundation**, získávají sociální a akademická stipendia studenti gymnázia **Open Gate**, studenti zahraničních i českých univerzit a učitelé a ředitelé veřejných základních škol zapojených do projektu **Pomáháme školám k úspěchu**. Od svého založení v roce 2009 přispěla rodinná nadace manželů Kellnerových na realizaci společensky prospěšných projektů částku přesahující 533 milionů Kč.

PPF podporuje také českou fotografii, o jejíž uchování a rozvoj systematicky pečuje – rekonstruovala malostranský **Ateliér Josefa Sudka** a řadu let buduje sbírku zahrnující díla předních českých a slovenských fotografů, včetně světově uznávaných českých fotografů Josefa Sudka nebo Františka Drtikola. Sbírkou skupiny PPF patří k nejvýznamnějším soukromým kolekcím československé a české fotografie u nás i ve světě. V roce 2014 odkoupila PPF ze sbírky České pojišťovny celkem 270 uměleckých děl, převážně obrazů, které se staly základem pro další sbírku. Dceřiná společnost **PPF Art**, která se o sbírky stará, zároveň

zajišťuje výstavní činnost pražských galerií **Ateliér Josefa Sudka** a **Galerie Václava Špály**. PPF Art přispívá k rozvoji a popularizaci umění i spoluprací s jinými galeriemi a zapůjčováním děl na domácí i zahraniční výstavy.

České filharmonii předala PPF do užívání šest strunných hudebních nástrojů, které obohatily zvuk tohoto orchestru. Prostřednictvím své dceřiné společnosti CETIN je PPF generálním partnerem světoznámého hudebního festivalu **Pražské jaro**.

O skupině PPF a jejích dalších projektech v oblasti společenské odpovědnosti naleznete více na www.ppf.eu.

KONTAKTY

POŘADATEL:

AGENTURA SCHOK, spol. s r.o.

Jiřská 6

119 00 Praha 1 – Hradčany

Tel.: +420 220 514 275

E-mail: schok@shakespeare.cz

PR a TISKOVÝ SERVIS:

Turner PR

Johana Turnerová, johana@turner.cz, +420 606 232 055

Pavel Turner, pavel@turner.cz, +420 602 346 315

WWW.SHAKESPEARE.CZ

Zde naleznete veškeré informace, aktuality, program, tiskové informace, fotogalerii (fotografie k užití v tiskové kvalitě) včetně možnosti zakoupit vstupenky.

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2017 | HRACÍ PLÁN

Představení začínají ve 20:30, není-li uvedeno jinak. Změna programu vyhrazena.

	PRAHA - PRAŽSKÝ HRAD LETNÍ MÍČOVNA V KRÁLOVSKÉ ZAHRADE	PRAHA - HAMU	BRNO	OSTRAVA	BRATISLAVA	
27. 6. út	HAMLET zadáno					27. 6. út
28. 6. st	HAMLET zadáno					28. 6. st
29. 6. čt	HAMLET zadáno					29. 6. čt
30. 6. pá	HAMLET					30. 6. pá
01. 7. so	HAMLET					01. 7. so
02. 7. ne	HAMLET					02. 7. ne
03. 7. po	HAMLET					03. 7. po
04. 7. út	HAMLET					04. 7. út
05. 7. st	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	05. 7. st
06. 7. čt	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	06. 7. čt
07. 7. pá	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	07. 7. pá
08. 7. so	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	08. 7. so
09. 7. ne	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	09. 7. ne
10. 7. po	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	10. 7. po
11. 7. út	HAMLET				KOMÉDIA OMYLOV	11. 7. út
12. 7. st	HAMLET zadáno 20:00				KOMÉDIA OMYLOV	12. 7. st
13. 7. čt					KOMÉDIA OMYLOV	13. 7. čt
14. 7. pá	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ				KOMÉDIA OMYLOV	14. 7. pá
15. 7. so	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ				KOMÉDIA OMYLOV	15. 7. so
16. 7. ne	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ				KOMÉDIA OMYLOV	16. 7. ne
17. 7. po	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		HAMLET	KOMEDIE OMYLŮ	KOMÉDIA OMYLOV	17. 7. po
18. 7. út	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		HAMLET	KOMEDIE OMYLŮ	KOMÉDIA OMYLOV zadáno	18. 7. út
19. 7. st	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		HAMLET		HAMLET (PaS de théâtre)	19. 7. st
20. 7. čt	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		HAMLET		HAMLET (PaS de théâtre)	20. 7. čt
21. 7. pá	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ					21. 7. pá
22. 7. so			MNOHO POVYKU PRO NIC		ROMEO A JULIE	22. 7. so
23. 7. ne	POCTA SHAKESPEAROVÍ		MNOHO POVYKU PRO NIC	KOMEDIE OMYLŮ	ROMEO A JULIE	23. 7. ne
24. 7. po	POCTA SHAKESPEAROVÍ		MNOHO POVYKU PRO NIC	KOMEDIE OMYLŮ	ROMEO A JULIE	24. 7. po
25. 7. út	POCTA SHAKESPEAROVÍ			KOMEDIE OMYLŮ	ROMEO A JULIE	25. 7. út
26. 7. st	POCTA SHAKESPEAROVÍ		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	MNOHO POVYKU PRO NIC		26. 7. st
27. 7. čt	POCTA SHAKESPEAROVÍ		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	MNOHO POVYKU PRO NIC	OTHELLO	27. 7. čt
28. 7. pá	POCTA SHAKESPEAROVÍ		VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	MNOHO POVYKU PRO NIC	OTHELLO	28. 7. pá
29. 7. so	MNOHO POVYKU PRO NIC			VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	OTHELLO	29. 7. so
30. 7. ne	MNOHO POVYKU PRO NIC		HAMLET (PaS de théâtre)	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	OTHELLO	30. 7. ne
31. 7. po	MNOHO POVYKU PRO NIC		HAMLET (PaS de théâtre)	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	OTHELLO	31. 7. po
01. 8. út	MNOHO POVYKU PRO NIC	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ		HAMLET (PaS de théâtre)	OTHELLO	01. 8. út
02. 8. st	MNOHO POVYKU PRO NIC	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	HAMLET (PaS de théâtre)		02. 8. st
03. 8. čt	MNOHO POVYKU PRO NIC	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	HAMLET (PaS de théâtre)		03. 8. čt
04. 8. pá	MNOHO POVYKU PRO NIC	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ	HAMLET (PaS de théâtre)		04. 8. pá
05. 8. so	MNOHO POVYKU PRO NIC	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ		HAMLET (PaS de théâtre)		05. 8. so
06. 8. ne			OTHELLO	POCTA SHAKESPEAROVÍ		06. 8. ne
07. 8. po	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	OTHELLO	POCTA SHAKESPEAROVÍ		07. 8. po
08. 8. út	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	POCTA SHAKESPEAROVÍ	JAK SE VÁM LÍBÍ		08. 8. út
09. 8. st	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ	POCTA SHAKESPEAROVÍ	JAK SE VÁM LÍBÍ		09. 8. st
10. 8. čt	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ		JAK SE VÁM LÍBÍ		10. 8. čt
11. 8. pá	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				11. 8. pá
12. 8. so	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				12. 8. so
13. 8. ne	ROMEO A JULIE					13. 8. ne
14. 8. po	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				14. 8. po
15. 8. út	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				15. 8. út
16. 8. st	ROMEO A JULIE	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				16. 8. st
17. 8. čt	HAMLET	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				17. 8. čt
18. 8. pá	HAMLET	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				18. 8. pá
19. 8. so	HAMLET	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				19. 8. so
20. 8. ne	HAMLET	VEČER TŘÍKRÁLOVÝ				20. 8. ne
21. 8. po	HAMLET					21. 8. po
22. 8. út	HAMLET	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				22. 8. út
23. 8. st	HAMLET	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				23. 8. st
24. 8. čt	HAMLET zadáno 20:00	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				24. 8. čt
25. 8. pá	HAMLET	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				25. 8. pá
26. 8. so	HAMLET	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				26. 8. so
27. 8. ne	HAMLET	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				27. 8. ne
28. 8. po	HAMLET	VESELÉ PANIČKY WINDSORSKÉ				28. 8. po
29. 8. út	HAMLET					29. 8. út
30. 8. st		OTHELLO				30. 8. st
31. 8. čt	KOMEDIE OMYLŮ	OTHELLO				31. 8. čt
01. 9. pá	KOMEDIE OMYLŮ					01. 9. pá
02. 9. so	KOMEDIE OMYLŮ					02. 9. so
03. 9. ne						03. 9. ne
04. 9. po						04. 9. po
05. 9. út	HAMLET zadáno					05. 9. út
06. 9. st	HAMLET					06. 9. st
07. 9. čt	HAMLET zadáno					07. 9. čt
08. 9. čt	HAMLET					08. 9. čt
09. 9. čt	HAMLET					09. 9. čt

LETNÍ SHAKESPEAROVSKÉ SLAVNOSTI 2017

generální partner

hlavní partneři

spolupořadatelé

partner inscenace Hamlet

hlavní mediální partneři

hlavní partneři

mediální partneři

předprodej vstupenek

pořadatel

